foto's glaskunst Joost Caen

TESTAMENT & LAATSTE WILSBESCHIKKING OVER DE UITVAART

Meestal zorgen de kinderen of de naaste familieleden voor de regeling van de uitvaart. Soms weten zij uit voorgaande gesprekken welk soort uitvaart de overledene heeft gewenst.

Het is ook mogelijk om in een testament uitdrukkelijk de keuze voor een kerkelijke uitvaart op te nemen. Het kan gaan om een notarieel testament of een eigenhandig geschreven, gedagtekend en ondertekend testament. Dit laatste testament kan in bewaring worden gegeven bij familie of notaris.

(Zie ook: http://www.notaris.be/erven-schenken/erven/wat-is-een-testament/verschillende-vormen-van-testamenten)

De regelingen voor een uitvaart gebeuren binnen enkele dagen na het overlijden en het kan zijn dat op dat moment de inhoud van het testament nog niet gekend is. Zo kan het gebeuren dat men niet meer in de mogelijkheid is om aan de wensen van de overledene te voldoen. Wie zeker wil zijn dat er na zijn of haar sterven een kerkelijke uitvaart volgt, kan deze keuze laten registreren bij de Dienst Bevolking op de gemeente (graag expliciet vermelden: “kerkelijke uitvaart in de parochiekerk van …”). De uitvaartverzorger wordt geïnformeerd over deze laatste wilsbeschikking wanneer hij aangifte doet van het overlijden. Deze laatste wens moet dan uitgevoerd worden, ook al hebben sommige nabestaanden hierover een andere mening.

(Zie ook: http://www.vlaanderen.be/nl/gezin-welzijn-en-gezondheid/overlijden-en-erfenis/laatste wilsbeschikking-de-keuze-voor-crematie-begraving)

KERKELIJKE UITVAARTEN

bisdom Brugge

Hoe neemt de Rooms-Katholieke Kerk afscheid van een overledene?

Wanneer spreekt de Kerk van een kerkelijke uitvaart?

Waar vindt een kerkelijke uitvaart plaats?

Wat is de inhoud en het verloop van de viering?

Hoe kan iemand de wens om een kerkelijke uitvaart te krijgen vastleggen?

Deze vragen duiken regelmatig op naar aanleiding van het sterven van iemand uit familie of omgeving.

DE BETEKENIS VAN DE KERKELIJKE UITVAART VOOR CHRISTENEN

Wanneer iemand die ons nauw aan het hart ligt sterft, worden we ook als christenen geconfronteerd met ontreddering, verdriet en vragen. Maar ons paasgeloof laat nieuw licht schijnen in het duister van de dood. We geloven dat Jezus uit de dood is opgestaan en leven heeft gevonden, sterker dan de dood. Daarom durven we als christenen bij het afscheid van een overledene 'Adieu' zeggen: tot ziens, tot bij God. We weten ons gedragen door de hoop dat de dood niet het laatste woord heeft voor wie gedoopt is in Jezus' naam.

Tijdens een kerkelijke uitvaart bidden we dat onze dierbare overledene mag thuiskomen bij God, onze Vader. Ook vragen we Gods liefdevolle zorg voor allen die rouwen.

Een christen maakt ook deel uit van de kerkgemeenschap. Allen zijn wij kinderen van dezelfde Vader en daardoor broeders en zusters van elkaar. Als één familie van gelovigen willen wij in de kerkelijke uitvaart samen gelovig afscheid nemen, de onderlinge verbondenheid uitdrukken en de rouwenden tot steun zijn.
De kerkelijke uitvaartliturgie heeft in de regel plaats in een parochiekerk.
In bepaalde omstandigheden kan een uitvaart ook plaatsvinden in een kapel van een rust- en verzorgingstehuis, psychiatrisch ziekenhuis of klooster.
Kerkelijke uitvaarten vinden niet plaats in een crematorium of funerarium.
Wel kan op vraag van de familie in het crematorium, zoals op het kerkhof, een kort gebedsmoment gehouden worden vooraleer het lichaam te cremeren.

Soms worden er slechts enkele aanwezigen verwacht of wensen de nabestaanden in intimiteit, in stilte en sereniteit afscheid te nemen en slechts een kleine groep uit te nodigen. In die situatie kan gebruik gemaakt worden van een zijkapel van een parochiekerk of van een kleinere parochiekerk in de buurt.

EEN KERKELIJKE UITVAART IN EEN EUCHARISTIE OF IN EEN WOORD- EN GEBEDSVIERING?

Een uitvaart vindt ofwel plaats in een Eucharistieviering, ofwel in een Woord- en gebedsviering (zonder communie). Beide zijn volwaardige vormen van kerkelijke uitvaartliturgie. Ook een uitvaart in een Woord- en gebedsviering heeft een vaste structuur, maar omvat geen Eucharistische dienst (geen eucharistisch gebed, geen communie).

Op sommige plaatsen kunnen de nabestaanden kiezen welke van beide vormen van kerkelijke uitvaart zij wensen als er een priester beschikbaar is. Voor mensen die minder vertrouwd zijn met de zondagse Eucharistieviering ligt de keuze voor een Woord- en gebedsviering meer voor de hand. Op andere plaatsen werd er na overleg met het bisdom besloten dat alle uitvaarten in de regel plaatsvinden tijdens een Woord- en gebedsviering. Indien de uitvaart plaatsvindt in een Woord- en gebedsviering zal de parochie de overledene ook gedenken tijdens een Eucharistieviering op zondag. De naam van de overledene wordt er uitdrukkelijk genoemd.